

दारुसिता, स्त्री, (दारुणि सिता प्रकरेव ।)
लक्ष् । दारुचिनि इति भाषा । तन्नामगुणाः ।
“लक्ष्णाङ्गी तु तनुलक्ष् स्यात् तथा दारुसिता
मता ।
उक्ता दारुसिता खाङ्गी तित्ता पानिलपित्तहृत् ॥
मुरभिः शुक्रला वज्या मुखशोथलघापहा ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
दारुस्त्री, स्त्री, (दारुमयी स्त्री ।) दारुका ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
दारुहरिद्रा, स्त्री, (दारुप्रधाना हरिद्रा ।)
खनामखातवृक्षविशेषः । तनुपथ्यायः । पीतहृः २
कालेयकः ३ हरिद्रः ४ दार्वी ५ पञ्चम्या ३
पर्जन्यी ७ । इत्यमरः । २।४।१०२ ॥ पीतिका ८
पीतदारु ९ स्थिररामा १० कामिनी ११
कटुकुटेरी १२ पर्जन्या १३ पीता १४ दारु-
निशा १५ कालीयकम् १६ कामवती १७ दारु-
पीता १८ कर्कटिनी १९ दारु २० निशा २१
हरिद्रा २२ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या
गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
ब्रह्मेहकण्ठविषपलङ्गाधिविषकर्णासिदोषनाशित्व-
त्वात् । इति राजनिर्घण्टः ॥ कफपित्तशोथ-
नाशित्वम् । विशेषेण कफाभिष्यन्दाशित्वम् ।
इति राजवल्लभः ॥
दारुहस्तकः, पुं, (हस्त एव प्रतिकर्तः । “इवे
प्रतिकर्तौ ॥” ५।३।६६। इति कर्त्तु । दारुयो
हस्तकः ।) काष्ठनिर्मितहस्तकः । काठेर हाता
इति भाषा । तनुपथ्यायः । तद्वृः २ । इत्यमरः ।
६।२।३४ ॥
दारुसन्धः, त्रि, (दीर्घसन्धे भवः । दीर्घसन्ध + अण् ।
“देविकाशिशपेति ॥” ७।३।११ इति आद्यच्
आत् ।) दीर्घसन्धयामे भवः । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥
दारुण, स्त्री, (दारुण्य भावः । दारु + “वयद्वृद्धिभ्यः
व्यञ् च ॥” ५।१।२३। इति व्यञ् ।) दारुणा ।
(यथा, पञ्चदश्याम् । ६।१०४ ।
“वाक्त्रान्यपि यथाप्रज्ञं दारुणाद्योदाहरन्ति हि ॥”)
दारुणं, स्त्री, दक्षिणावर्तशब्दः । जतु । जलम् ।
इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ दारुणधर्मश्च ॥
दारुण्टं, स्त्री, चिन्तावेष्टम् । इति हारावली ॥ १६८ ॥
दारुण्यः, पुं, (दारुवत् कठिनमर्थं यस्य ।)
मयूरः । इति शब्दकल्पतरुः ॥
दारुणाघाटः, पुं, (दारु काष्ठं आहृन्तीति । आ +
हृन् + “दारावाहनोऽणन्त्यश्च टः संज्ञा-
याम् ॥” ३।२।४६। इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा अण
टञ्चान्तादेशः ।) शतपत्रकपर्ची । इत्यमरः ।
२।५।१७ ॥ काठटोकरा इति भाषा ।
(यथा, महाभारते । १०।७।१८ ।
“दारुणाघाटमुखायापि चासवक्त्राश्च भारत ॥”)
दारुणाघातः, पुं, (दारुणि आघातो यस्मात् ।)
दारुणाघातपर्ची । इति शब्दरत्नावली ॥
दारुणिका, स्त्री, (दारुयतीति । दृ + उल्खादिवान्
माधुः । दारुणो दारुहरिद्राधिकारः । ततः

स्वार्थे क्तु टाप् पूर्व्वह्रस्वश्च ।) काथोद्भव-
तुल्यम् । गोजिह्वा । इत्यमरः । २।४।११६ ॥
दारुणिकिका, स्त्री, (दारुणाः पञ्चमिव पञ्च-
मस्याः । दारुण्यत्वा ततः स्वार्थे क्तु टाप् अत
इत्वश्च ।) गोजिह्वा । इति रत्नमाला ॥
दारुणी, स्त्री, (दारुयति । दृ + “उल्खादेशश्च ॥”
उर्णा ४।६७। इति निपातनात् साधुः ।)
दारुहरिद्रा । (अस्याः पर्यायो यथा, वैद्यक-
रत्नमालायाम् ।
“कटुकुटेरी दारुणी स्यात्तथा दारुण्येति च ।
खाता दारुहरिद्रा च पर्जन्यी च पञ्चम्या च ॥”
अस्या गुणा यथा,—
“दारुणी निशागुणा किन्तु नेत्रकर्णास्यरोमनुत् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
गोजिह्वा । इति मेदिनी । वै, ११ ॥ देवदारु ।
हरिद्रा । इति विश्वः ॥
दारुणीकाथोद्भव, स्त्री, (दारुणा-दारुहरिद्रायाः
काथाद्भवो यस्य ।) रसाङ्गणम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ क्वाचिमरसाङ्गणम् । इति रत्नमाला ॥
दारुण्यः, त्रि, (दृषदि पिठः । दृषद् + “शेषे ॥”
४।२।६२ । इत्यण् ।) दृषद्भवः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥
दालं, स्त्री, (दलेभ्यः सञ्चितम् । दल + अण् ।
यदुक्तम्,—
“संसुख पतितं पुष्पात् अनु पत्रोपरि स्थितम् ।
मधुरान्नकयायश्च तद्दालं मधु क्रीरितम् ॥”)
वन्धमधु । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ इन्द्रनील-
दलाकारश्च ममन्तिकोत्पन्नं वृक्षकोटरान्तर-
भवं मधु । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । कषाय-
त्वम् । अम्लत्वम् । मधुरत्वम् । पित्तदोषकारि-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
दालः, पुं, (दले जातम् । दल + अण् ।) कोद्रवः ।
इति हेमचन्द्रः ॥
दालवः, पुं, स्वावरविषभेदः । इति हेमचन्द्रः ।
४।२६६ ॥
दाला, स्त्री, (दल्यते स्थूलमतिभिरिति । दल +
अण् + टाप् ।) महाकालः । इति भावप्रकाशः ॥
दालिका, स्त्री, (दालैव । स्वार्थे क्तु टाप् अत
इत्वश्च ।) महाकालः । इति भावप्रकाशः ॥
दालिमः, पुं, (दालिमः । इत्य लः ।) दालिमः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
दाली, स्त्री, (दाल्यते इति । दल + णिच् + इन् ।
कृदिकारादिति डीम् ।) देवहाली जता । इति
राजनिर्घण्टः ॥
दालिभ्यः, पुं, (दलभ्यः सुनेर्गोत्रापत्यम् । “गर्गा-
दिभ्यो यञ् ॥” ४।१।१०५ । इति यञ् ।)
सुनिविशेषः । (यथा, महाभारते । २।४।१११ ।
“वको दालिभ्यः स्थूलशिराः क्षण्यद्वैपायनः
शुकः ॥”)
दालिः, पुं, (दालयति असुरानिति । दल +
णिच् + वाङ्मुलकात् मिः ।) इन्द्रः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

दावः, पुं, (इति उपतापयतीति । इ + “इन्वो-
रनुपसर्गो ॥” ३।१।४२ । इति ञः ।) वनम् ।
(यथा, महाभारते । १।२२४।६ ।
“इदमिन्द्रः सदा दावं खाख्वं परिरक्षति ॥”)
वनवह्निः । इत्यमरः । ३।३।२०५ ॥ (यथा,
महाभारते । ३।६६।१ ।
“उत्सृज्य ह्यमयन्ती तु नलो राजा विष्वांपते ! ।
ददृशं दावं दह्यन्तं महान्तं गह्वने वने ॥”)
अग्निः । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥ उप-
तापः । इति भरतकृतद्विकल्पकोषः ॥
दावाग्निः, पुं, (दावोद्भवोऽग्निः । शक्रपार्थिवादि-
वत्समाचः ।) वनोद्भवग्निः । तनुपथ्यायः ।
दावाग्निः २ दावानलः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥
दावः ४ दावः ५ । इत्यमरः । ३।३।२०५ ॥
(यथा, महाभारते । १।१५५।१५ ।
“दावाग्निधूमसदृशं चक्रतुः पार्थिवं रजः ॥”)
दावानलः, पुं, (दावोद्भवः अग्नयः । दाव एवानलो
वा ।) दावाग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
कथाशरित्सागरे । २६।६६ ।
“यद्दावानलतप्तस्य सुधाहृदनिमज्जने ॥”)
दाविकः, त्रि, (देविकायां भवः । अण् । “देविका-
शिशपेति ॥” ७।३।११ । इति आद्यच् आत् ।)
देविकानदीसम्भवः । इत्यमरः । १।१०।३६ ॥
दाश, ऋ ङ क दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
न्त्यालं-सकं-सेट् ।) द्वितीयस्यरी । ऋ, अद्-
दाशत् । क ङ, दाशयते । इति दुर्गादासः ॥
दाश, ऋ ञ दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
उभं-सकं-सेट् ।) ऋ, अद्दाशत् । ञ, दाशति
दाशते । इति दुर्गादासः ॥
दाश, न र चिञ्चने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्नां-
परं-सकं-सेट् ।) द्वितीयस्यरी । न, दाशति ।
र वैदिकः । इति दुर्गादासः ॥
दाशः, पुं, (दाशयते दीयते भृतिभ्यश्चमसौ । दाश
दाने + सप्प्रदाने घञ् ।) शब्दः । इत्यमर-
टीकायां रमानाथः ॥ (दशति चिन्तितं मत्-
स्थानिति । दनुश्च + “इंश्च ॥” उर्णा ५।११ ।
इति टः नस्य आच्च । धीवरः । यथा, देवी-
भागवते । २।१।३६ ।
“मत्स्यगन्धति कान्वा वे गुणेन समजायत ।
विवर्द्धमाना दाशस्य गृहे सा वासवी शुभा ॥”)
दाशपुरं, स्त्री, (दाशान् कौवर्त्तान् पिपिर्त्ति पालय-
तीति । पू + कः । “उदोऽपुर्व्वस्य ॥” ७।१ ।
१०२ । इति उलम् ।) दशपुरम् । इत्यमरटी-
कायां खामी ॥
दाशरथः, पुं, (दशरथस्य अयम् । तस्येदमिति
पितापुत्रत्वरूपसम्बन्धार्थे अण् ।) श्रीरामः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते ।
“प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥”
दशरथसम्बन्धिनि, त्रि, यथा, भट्टिः । २।५३ ।
“अजीगन्हाशरथं न वाक्यम् ॥”)
दाशरथिः, पुं, (दशरथस्य अपत्यं पुमान् । “अत
इच् ॥” ४।१।६५ । इतीच् ।) श्रीरामः